

Ve své bakalářské práci se zabývám problematikou ústavní a náhradní rodinné péče dvou zemí, z nichž každá zaujímá místo na opačném konci žebříčku kvality této péče. Česká republika je bohužel jednou ze zemí, kde je statisticky nejvíce dětí umístěných v ústavech, zatímco Anglie se dává za příklad ostatním státům, jako země s velmi profesionálním a kvalitním systémem péče o děti vyrůstajícími mimo svou biologickou rodinu. Na základě několika nedávných medializovaných kauz lidé nabývají dojmu, že zejména proces umístování dětí do náhradní výchovné péče v ČR není dostatečně kvalitní a nabízí se otázka, jaká je skutečná úroveň náhradní rodinné péče v ČR, jaké stanovené podmínky zkvalitňují výsledky práce sociálních pracovníků v Anglii, a zda lze jejich způsob práce převést na pole náhradní rodinné péče v ČR.